נמצא בלשון עתיד אף שאינו מצאה ג"כ בלשון בינוני מ"מ טפי עדיף מלשון דמשכחת לי' בלשון עתיד ועל זה תירץ רבנן דגם זה אינו מתפרש בלשון עתיד והק' ט' וכזה אין צרי' ר"נ לתרץ מאי דאמרי רבנן דמשכחת לי' בלשון עבר או בינוני דמודה לזה ר"נ ואפ"ה אין טוב לברך בזה הא' כיון דמצינו ג"כ בלשון עתיד :

ובזה אתי שפיר שהתרעם ר' זירא על האומר מוציא לחם ולא המוציא דלכאורה הא עדיף טפי שהרי לא פליגי במוציא אבל לפמ"ש עדיף לרבנן המוציא שנוסחו בינוני כנוסח כל הברכות אלא דאיהו להוציא נפשי' מפלוגתא אמר כן דו"ק א"כ משמע דל' בינוני הוא עדיף לברך בו אבל שמעתי כי גם **נהיה** בקמץ פירושו בינוני ואדרבה בסגול הוא מלשון בקשה כמו ומאי' אנחנו ונאלמינו ט' ויש לחלק :

מג בה: ראש השנה

כתב בספר כה"ג בשם חכם אחד שלייט אחד דמוזר מלשמש מטתו עם אשתו בליל ר"ה מצא דאית' בר"ה נפקדה שרה רחל וחנה ואברהסקיים אפי' ערובי תבשילין : וכתב הוא עליו שאם נפרש בר"ה נפקדה היינו שגזר עלי' שתתעבר כמו שפירש רש"י אבל ההריון היה במוצאי ר"ה וילד' בפסח משו' דיולדו' למקוטעין כדאמרינן בר"ה העלה אותו חכם חרם בידו .

והנה בגמרא משמע שנתעברה בסוכות מדאמרי למועד אשוב אליך ט' יע"ש ומוכח בהדי' כן דבאותו העת לא היתה מעוברת כלל ועוד מסיק שם שאותה שנה מעוברת ולא ראו בפני' בהש"ס שם ;

ועוד מוכח שלא הי' כ"א פקידה מדאמרינן בכתובות אכסני' אסור בתשמיש המיטה מדאמר ט' וא"כ משמע דנבעלה בביתה ולא בשלו ולפי הגמה שהי' או ר"ה בכל מקום שנא' ויהי היום ע"כ מ"ש בגמרא בר"ה נפקדה שרה רחל וחנה ע"כ לא הי' כ"א פקידה ולא הריון בחנה וה"ה באינך .

ומיהו איכא למידק נמי משם איפכא דאי ס"ד בר"ה אסור בתשמיש המטה מנ"ל דאכסניא אסור בתשמיש המטה דלמא התם משום דר"ה הוא' ואפשר דלמד כן מדכתיב ויבא אל ביתו שהרי משום דר"ה אפשר שיבוא אלי' בליל מוצאי ר"ה .

ומ"מ נ"ל כיון דלטעמא מי שמורה הדבר כי אם משום חסידי' לבד לכן אין כח ביד שום אדם לבטל עונה דאורייתא' בשבילו ואפשר אפילו אם תתן האשה לו רשות לבטל אינו רשאי דאינה מוחלת כ"א מ' ביאה כדאיתא בא"ה ע"ד ומיהו כל שהוא משום מצוה רשאי לסמוך על שנותנ' הי' רשות דמסתמא ניחא לה ג"כ ואימת יום הדין עלי' גם כן ומוחלת בלב שלם אבל מבלעדי רשות' שלה לא . אך טייל ופועל ישמש בימי החול מקודם בעניין שטלים א"כ לבטל ואפי' טייל שומע בכל יום עם כל זאת רשאי לבטל דא"כ לא יהא' לו רשות לצאת מביתו א"ו ע"ד זמן שעל מבטל מתי שירצה וה"נ רשאי לבטל בראש השנה שהרי ספרי חיים ומתים פתוחים לפניו ועוד גם בשאר האמנים מטה קצביד שהא שמאל דוחה :

מד ראובן

כתב לבתו בתנאים ראשונים שט' והתחייב לה שני לתת לבתם שט' חצי חלק זכר קודם החופה וטוען לה החתן שאם הבל' תתן גם כן חצי זכר בשם שיעדר הבעל בחי' ותגבה היא כתובתה שתהי' לבתה ממנה גם כן חצי חלק זכר ומוקתו מלשון בלוה"כ דכתב בת"ר ולה הכלה משיבי' כי לא שמעו מזה ומה שכתב בשטר בלוה"כ כוונתו שעל האם גם כן רמי'. שיעבוד האחים שיתנו לה חלק בעזבון אביה והי' גם הי' תסייע לזה ומתחייב' להשתדל אצל בני' על כך ולזה השתעבדה הי' עצמה ומה גם כי מנהג מקום לה מחתן ליתן גם האם שטר חצי זכר לבתה :

תשובה דע דאין בזה כ"מ במאי שנכתב בת"ר שיתנו לה שטר חצי זכר בלוה"כ כי מצא' כ"מ בזה כיון שבסוף התנאים מפרש שיתנו לה רק חלק כחצי זכר מעזבון אביה לבד ויכולים הם לומר דכתב לא בלוה"כ שגם האם תעכב בעניין שלא יטלו היורשים חלקם עד שיתנו ג"כ חצי החלק לבתה דבלא"ה תחזור הי' להפרע ממנה וכיוצא בזה יכולי' לומר הרבה טעמים על כתיבת בלוה"כ וכל שהרצה לזכות גם כן בחלק האם צריך הדבר לאומרו בשטר חצי זכר במפורש : אכן בהיות מנהג המקום שם שתעשה האם גם כן לבתה על זה אני אומר שהוא מפורש בתשובת הרשב"א מביאה הב"י בא"ה סי' ס"ו וסוף סימן ע"ה דעל דעת מנהג מקום שהם באים לדור שם הוא נשא וה"נ דסותייהו כנ"ל ואף שידור בתחילה במקום החתן לפי שעה קלה אין זה קביעות דירה אלא במקום שיקבע דירתו מ"ל וא"ת

כה שזה

הדפסה ברזולוציה מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התוכנה
מעיל צדקה לאנדסופר, יונה בן אליהו עמוד מס: 99 הודפס ע"י אוצר החכמה